

Can Vendrell de la Codina

Subirats

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carretera BV-2428 entre Sant Pau d'Ordal i la N-340.

Coordenades:

Latitud: 41.38461
Longitud: 1.80613
UTM Est (X): 400179
UTM Nord (Y): 4582141

Classificació

Número de fitxa 08273 - 116
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XIX
Any 1832
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 045A09501
Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez
Data de registre de la fitxa: dt., 14/03/2006 - 01:00

Descripció

Conjunt de diverses edificacions, la més antiga de les quals és una masia d'origen baix-medieval, de planta baixa i pis, coberta amb teulada a dues vessants, i amb un portal d'entrada d'arc rebaixat. Les façanes han estat arrebossades amb guix de color blanc, si bé al portal d'entrada s'han deixat vistos els carreus de pedra que l'emmarquen. A l'antic estable es conserven tres arcades de pedra treballada, amb tendència a l'arc de mig punt, una d'elles tapiada, datada al segle XV. Al costat de l'antiga masia hi ha la casa més nova, de planta rectangular, amb planta baixa i dos pisos, amb la façana principal de composició simètrica, amb balconades a la planta superior, i la data de 1871 al dintell de la porta principal, amb les inicials "PV" (Pericas Vendrell?). La coberta és a dues vessants, amb una torratxa coronada per una balustrada. Per accedir a la pairalia cal travessar un baluard que l'envolta; la porta d'accés és monumental, coronada per tres gerros de ceràmica, amb la data 1872 a la part superior de l'arc. Al pati del casal principal, ara en desús i malmès, hi ha un colomar d'estil modernista, de planta circular, de coberta cònica amb rajoles vidrades. També d'època modernista és el celler de la casa, amb arcades parabòliques amb obra de maó vist. Es conserven dues bases de premsa de vi de pedra, així com una pica bugadera de forma originàriament rodona i després cònica a la base, aquesta té un forat per buidar-la, és feta amb pedra calcària i ara s'utilitza com a jardinera. Tot el conjunt està tancat a llevant per una muralla d'època modernista, feta amb blocs de pedra irregulars lligats amb ciment, dotada d'una porta adovellada amb arc de mig punt.

Observacions:

La hisenda de Can Vendrell és molt gran, d'un total de 210 hectàrees, de les quals 100 són de bosc. Dins hi ha un important jaciment de fòssils, una bòbila d'argila i la pedrera de Can Sala per fer calç, actualment abandonades.

Els masovers, la família Albet-Noya, elabora cava i vi ecològic.

Història

El nom de Can Vendrell de la Codina prové de la codina anomenada "El Xapallà", prop de la qual hi ha la masia. La masia antiga es bastí al segle XIII. Es té constància que com a mínim des del segle XV la família prenia part en la política local, quan Jaume Raventós de la Codina formava part del Govern Local.

L'any 1678 la masia passa a ser propietat de la família Vendrell de la Codina.

El 1808 les tropes franceses cremen a Pau Vendrell de la Codina unes dues mil feixes, li van tallar alguns pins i li van arrasar els camps de conreu i el blat per unes quatre quarteres.

El senyor Pericas Vendrell va fer construir una nova masia al costat de la vella al segle XIX, de grans dimensions. La masia antiga fou modificada radicalment l'any 1832; de resultes d'aquesta intervenció l'edifici ofereix l'aspecte actual.

L'any 1903 Joan Albet i Rovirosa s'assenta a la finca com a masover, per empeltar i plantar ceps, degut a la plaga de la fil·loxera, i comença a elaborar vins. Pocs anys després, el 1924, Joan Albet i Rion i Joan Albet i Carbó modernitzen les instal·lacions de les caves. El celler modernista és una obra de l'any 1925, fet per l'arquitecte Josep Ma. Pericas i Morros (Vic, 1881-Barcelona, 1965).

Finalment, l'any 1989 la família Albet i Noia van comprar la hisenda a la senyora Josefa Soler Vendrell i als seus hereus.

Bibliografia

A.A.V.V. (1981): "Pla General d'Ordenació Urbanística de Subirats". Annex I. Ajuntament de Subirats.
A.A.V.V. (2005): "Pla Director Supramunicipal de Sostenibilitat". Edita: Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. (Suport CD-ROM)
LLORAC I SANTÍIS, Salvador (1988): "Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès". Ed. Ajuntament de Subirats, p. 246-247.
ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986): "Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Vol 2, Alt Penedès." Barcelona, p. 189.
Opuscle de les Caves Albet i Noya. Editat per Albet i Noya, S.A.T.

